

Szobor a nemzet színészének

LAKITELEK

Sinkovits Imre életében a honi és a határon túli magyarság, valamint a nemzet sorsának vállalása volt a legmeghatározóbb. Már 1956. október 23-án is, amikor a budapesti Petőfi-szobornál elszavalta a Nemzeti dalt, amiért aztán sokáig mellőzték. Ám ő ennek dacára élete végéig hű maradt elveihez és a nemzethez.

Ezekkel a szavakkal méltatta Lezsák Sándor író, országgyűlési képviselő Sinkovits Imre, a nemzet színésze emberi nagyságát, kedden a Lakitelek Népfőiskolán, ahol bronz mellszobrot állítottak a két éve elhunyt színészóriásnak. Szabó Imrefia Béla alkotását Bara Margit színművész és a házigazda Lezsák Sándor leplezte le. Az MDF-es honatya elmondta: a közeljövőben Klebelsberg Kunó, Kodály Zoltán, Simándi József és Németh László mellszobrával tervezik gyarapítani a népfőiskola Kölcsey-háza előtti

nagy füves térségen kialakított pantheont. Az ünnepségen többek közt részt vett Gombos Katalin, a Kossuth-díjas, kiváló művész özvegye, Gyarmati Dezső (Bara Margit férje), Bubik István, Kubik Anna, Pál Attila színművészek, valamint Sinkovits-Ajtay András, aki saját versével emlékezett színész apjára, egyben figyelmeztetett a világot eluraló globalizációra, és az azt népszerűsítő, terjesztő ügynökök – mint fogalmazott – nemzetrontók jelentette veszélyre.

A Nyugaton élő Nagy Alajos rendező felidézte azokat az éveket, amikor a honi, illetve az emigrációba kényszerült magyarság között Sinkovits Imre volt az összekötő kapocs. A szobrot Gyulay Endre, Szeged-Csanádi megyés püspök áldotta meg, majd Gombos Katalin, Sinkovits Imre özvegye elérzékenyülten emlékezett az üldözés, kirekesztés és a meghurcoltatás éveire, egyúttal köszönetet mondott a szobor felállításáért, valamint a bensőséges ünneplésért.

SZ. A.